

OBWIESZCZENIE MINISTRÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I SKARBU

z dnia 15 marca 1949 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 143) ogłasza się w załączeniu jednolity tekst ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 224), z uwzględnieniem zmian, dokonanych dekretami: z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 143) i z dnia 29 września 1948 r. o zniesieniu urzędu Ministra Apropowizacji (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 360) oraz ustawą z dnia 11 stycznia 1949 r. o scaleniu zarządu Ziemi Odzyskanych z ogólną administracją państwową (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 22).

Podany w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego nie obejmuje przepisu art. 2 dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 143), jako nie włączonego przez

ten dekret do tekstu ustawy z dnia 3 czerwca 1947 r. o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego. Brzmienie tego przepisu jest następujące:

„Art. 2. 1. Do zakresu działania pełnomocników rządowych do spraw podatku gruntowego należy także nadzór nad ustalaniem i poborem rocznych wkładów oszczędnościowych określonych w art. 28 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 74).

2. Decyzje władzy podatkowej o częściowym lub całkowitym zwolnieniu od obowiązku wniesienia rocznego wkładu oszczędnościowego, jak również decyzje o podwyższeniu wkładu, przewidziane w ust. 3 art. 28 ustawy powołanej w ust. 1, wymagają zatwierdzenia powiatowego pełnomocnika rządowego do spraw podatku gruntowego.“

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Załącznik do obwieszczenia Ministrów Administracji Publicznej i Skarbu z dnia 15 marca 1949 r. (poz. 146).

U S T A W A

z dnia 3 czerwca 1947 r.

o nadzorze nad wymiarem i poborem podatku gruntowego.

Art. 1. 1. Dla wykonywania nadzoru nad wymiarem i poborem podatku gruntowego powołuje się Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego.

2. W zakresie określonym w ust. 1 Głównemu Pełnomocnikowi Rządowemu do spraw podatku gruntowego działającemu jako organ właściwych ministrów przysługują uprawnienia władzy nadzorczej w zakresie ustalonym przez tych ministrów.

3. W przypadku wprowadzenia obowiązku uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach Główny Pełnomocnik Rządowy do spraw podatku gruntowego działa przy Ministrze Skarbu, a wojewódzcy i powiatowi pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego przy wojewódzkich i powiatowych władzach administracji ogólnej. W przypadku pobierania podatku gruntowego tylko w gotówce, Główny Pełnomocnik Rządowy do spraw podatku gruntowego działa przy Ministrze Skar-

bu, a wojewódzcy i powiatowi pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego — przy izbach i urzędach skarbowych.

Art. 2. 1. Wojewodowie powołują na wniosek Głównego Pełnomocnika Rządowego wojewódzkich i powiatowych pełnomocników rządowych do spraw podatku gruntowego.

2. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie do prezydentów miast Warszawy i Łodzi.

3. Wojewódzcy oraz powiatowi pełnomocnicy rządowi podlegają Głównemu Pełnomocnikowi Rządowemu do spraw podatku gruntowego.

4. Powiatowy pełnomocnik rządowy do spraw podatku gruntowego bądź jego przedstawiciel wchodzi w skład powiatowej (miejskiej) komisji podatku gruntowego przewidzianej w art. 8 ust. 4 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198).

W miastach Warszawie i Łodzi w skład komisji podatku gruntowego wchodzi pełnomocnik rządowy do spraw podatku gruntowego na m. Warszawę bądź Łódź albo jego przedstawiciel.

Art. 3. Pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego są odpowiedzialni za właściwy wymiar i terminowy pobór podatku gruntowego w terytorialnym zakresie swego działania.

Art. 4. Pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego współdziałają z właściwymi izbami i urzędami skarbowymi.

Art. 5. Pełnomocnikom rządowym do spraw podatku gruntowego oraz działającym w porozumieniu z nimi władzom skarbowym służy prawo kontroli we władzach związków samorządu terytorialnego wszelkich materiałów w zakresie akcji wymiarowej i poborowej podatku gruntowego. Władze związków samorządu terytorialnego obowiązane są nadto udzielać pełnomocnikom rządowym do spraw podatku gruntowego oraz działającym w porozumieniu z nimi władzom skarbowym wszelkich wyjaśnień oraz dostarczać na żądanie w określonym terminie danych statystycznych o postępach akcji wymiaru i poboru podatku gruntowego.

Art. 6. Władze skarbowe podają do wiadomości właściwych pełnomocników rządowych do spraw podatku gruntowego wyniki kontroli oraz stwierdzone uchybienia.

Art. 7. Pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego obowiązani są w razie stwierdzenia uchybień wydać bezzwłocznie stosowne zarządzenia i podać je do wiadomości władzy skarbowej.

Art. 8. Pełnomocnikom rządowym do spraw podatku gruntowego służy prawo powoływania gminnych delegatów społecznych przede wszystkim spośród członków rad narodowych oraz organizacji społecznych, działających w środowisku wiejskim.

Art. 9. 1. Minister Skarbu może z ogólnych wpływów podatku gruntowego przeznaczyć sumy w wysokości do

30% ogólnych wpływów tego podatku na wydatki związane ze specjalnymi premiami oraz na zwrot kosztów podróży i diet gminnych delegatów społecznych. Pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego w porozumieniu z właściwymi władzami skarbowymi mogą przyznawać specjalne premie:

- a) osobom zatrudnionym przy wymiarze i poborze podatku gruntowego,
- b) osobom biorącym udział w akcji nadzoru nad wymiarem i poborem podatku gruntowego,
- c) na cele kulturalno-oświatowe gromad i gmin, przodujących w uiszczeniu podatku gruntowego

2. Podstawę podziału wpływu podatku gruntowego między władze uprawnione w myśl dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 199) — stanowi suma wpływów zmniejszona o 30%, wymienione w ustępie poprzedzającym.

Art. 10. Rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ustali sposób i tryb powoływania gminnych delegatów społecznych dla podatku gruntowego, zakres ich działania oraz sposób wynagrodzenia.

Art. 11. 1. Rada Ministrów może uchwalić obowiązek całkowitego lub częściowego uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach na obszarze całego Państwa lub w jego części dla wszystkich gospodarstw lub niektórych tylko kategorii.

2. W przypadku określonym w ust. 1 podatek pobiera się bez przeliczenia na równowartość w złotych.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom Administracji Publicznej i Skarbu.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

147

CŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 marca 1949 r.

w sprawie ratyfikacji przez Szwajcarię Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, wraz z Protokołem, podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 20 Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 102, poz. 919), nastąpiła ratyfikacja po-

wyższej Konwencji i Protokołu przez Szwajcarię dnia 30 grudnia 1948 r.

Minister Spraw Zagranicznych: **Z. Modzelewski**